

Rejon Rimini i San Bartolo- analiza zrównoważonego rozwoju w turystyce.

Park San Bartolo, nazywany najdziksza i najmłodsza włoską riwierą, zachwyca swoją naturalnością i surowym, nienaruszonym przez człowieka krajobrazem. To miejsce, w którym przyroda odgrywa główną rolę, oferując malownicze, wąskie ścieżki otoczone bujną roślinnością oraz spektakularne widoki na wybrzeże.

To, co wyróżnia San Bartolo spośród innych włoskich riwier, to brak tłumów i komercyjnej infrastruktury.

Zdjęcia ukazują dziką scenerię parku – ścieżki prowadzą przez porośnięte wysokimi trawami i krzewami tereny, a niektóre odcinki są ograniczone prostymi, drewnianymi barierkami i ogrodzeniami, które wtopione w krajobraz podkreślają jego naturalny charakter. Drzewa, często mają nieregularny, powykrzywiany kształt.

Typy wybrzeży w Parku San Bartolo

Na terenie Parku San Bartolo dominują dwa typy wybrzeży: wysokie, klifowe oraz niskie, lidowo-lagunowe. Wybrzeża klifowe są charakterystyczne dla zachodniej części obszaru, powstają na skutek procesów abrazyjnych, czyli podmywania klifu przez fale morskie. Stopniowe niszczenie klifu wynika z jednej strony z naturalnej działalności morza, z drugiej wpływ mają turystyka, transport i osadnictwo.

Na zdjęciach z parku widać stromą linię brzegową, co potwierdza obecność tego typu wybrzeża. Odsłonięte skały nie porośnięte roślinnością narażone są na intensywniejszą erozję, a w konsekwencji na cofanie klifu.

Z kolei wał przybrzeżny, który oddziela płytkie laguny od otwartego morza, jest charakterystycznym elementem niskiego wybrzeża lidowo-lagunowego. Powstaje on wskutek nanoszenia piasku przez fale morskie, tworząc naturalną barierę chroniącą zatoki. Ten typ wybrzeża stanowi atrakcję dla turystów lubiących słoneczne i morskie kąpiele.

Zagospodarowanie turystyczne i ocena zagrożeń

W Parku San Bartolo turystyka rozwija się w sposób umiarkowany i nienaruszający naturalnego krajobrazu. Ścieżki spacerowe są wąskie i wykonane z naturalnych materiałów, a drewniane barierki służą zabezpieczeniu klifów. Brak intensywnej zabudowy i infrastruktury turystycznej ogranicza negatywny wpływ człowieka na procesy erozyjne.

Jednak rozwój turystyki może stanowić zagrożenie dla wybrzeża klifowego. Duża liczba odwiedzających i potencjalne ingerencje, takie jak rozbudowa hoteli i pensjonatów, tworzenie punktów widokowych, wydeptywanie ścieżek przez turystów, usuwanie naturalnej roślinności mogą przyspieszać erozję klifów. W przypadku wybrzeży lidowo-lagunowych problemem może być zaburzenie naturalnych procesów nanoszenia piasku przez fale, co mogłoby prowadzić do zanikania wału przybrzeżnego i osłabienia ochrony laguny. Również ruch turystyczny, kąpieliska, przystanie i porty jachtowe mogą negatywnie wpłynąć na procesy brzegowe, a także morską florę i faunę.

W Parku San Bartolo dominują skały osadowe, głównie wapień i margle, które należą do kruchych, a więc formy geologiczne z nich utworzone ulegają łatwemu niszczeniu.

W parku podejmuje się różnorodne działania, których celem jest zarówno zachowanie naturalnego krajobrazu jak i stworzenie unikatowych walorów środowiska. Do głównych działań należą: nasadzenia roślinnością klifu w celu zabezpieczenia go przed erozją; wyznaczanie szlaków turystyki pieszej i rowerowej z poszanowaniem istniejącej flory i fauny, budowa falochronów i betonowych zapór ograniczających ingerencję fal w wybrzeże. Jednak najważniejsze działanie dotyczy świadomego ograniczenia wielkości ruchu turystycznego. Brak wielkich hoteli, spektakularnych masowych imprez plenerowych jest świadomym wyborem zarządzających regionem, by móc ograniczać ilość turystów. Równocześnie oferta turystyczna skierowana jest do aktywnych bardziej wymagających klientów.

Rozkład pływów w Rimini

W Rimini, podobnie jak w większości obszarów Morza Adriatyckiego, występują pływy półdobowe, co oznacza, że w ciągu doby można zaobserwować cztery zmiany poziomu wody – dwa przyptywy i dwa odpływy.

Jak działają pływy w Rimini?

1. Przyptyw – poziom wody podnosi się, zalewając większy obszar plaży.
2. Odpływ – poziom wody obniża się, odsłaniając większą część brzegu.
3. Cykl powtarza się co około 6 godzin, co sprawia, że w ciągu 24 godzin występują dwa przyptywy i dwa odpływy.

Rozkład pływów 26 marca

Zjawisko	Godzina	Wysokosc (m)
Odpływ	02:49	0.51
Przyptyw	07:48	0.70
Odpływ	14:32	0.23
Przyptyw	21:20	0.81

07:48(przyptyw)

14:32 (odpływ)

Podczas pobytu w Rimini mogliśmy obserwować cykliczność przyptywów i odpływów morza. Wynosiły one ok. 0,5 metra, a więc są znacznie wyższe niż na Bałtyku. Duża ilość zanieczyszczeń pochodzących z plaż może poprzez pływy wynosić śmieci w głąb morza.

Rodzaje turystyki

W parku San Bartolo rozwinęły się różne rodzaje turystyki.

Oto niektóre z nich:

1. Turystyka wypoczynkowa - dzięki pięknym widokom i możliwościom spędzania czasu na świeżym powietrzu, park jest idealnym miejscem wypoczynku.
2. Turystyka krajoznawcza - San Bartolo to doskonałe miejsce do odkrywania lokalnej flory, fauny oraz kultury regionu, co przyciąga turystów zainteresowanych poznawaniem nowych miejsc.
3. Turystyka kulturowa - podania głoszą, że Dante zakochany w krajobrazie San Bartolo umieścił go w Boskiej Komedii.
4. Turystyka kwalifikowana - w parku można uprawiać różne sporty, takie jak wspinaczka czy jazda na rowerze górskim, które wymagają odpowiedniego sprzętu i umiejętności.

Te rodzaje turystyki przyczyniają się do atrakcyjności parku San Bartolo i pozwalają na różnorodne formy spędzania wolnego czasu.

Szlaki turystyczne w parku

W parku natrafiliśmy na kilka szlaków turystycznych. Oto kilka z nich:

1. Szlak widokowy - oferuje spektakularne widoki na Adriatyk oraz okoliczne tereny. Jest popularny zarówno wśród turystów jak i mieszkańców regionu.
2. Szlak spacerowy - przeznaczony dla osób, które chcą cieszyć się spokojnymi spacerami w otoczeniu natury. Prowadzi przez lasy i tereny zielone.
3. Szlak rowerowy - umożliwia aktywne spędzanie czasu na rowerze, co przyciąga miłośników sportu.

Wpływ turystyki na rozwój ekosystemu

Wpływ turystyki na przekształcenie środowiska przyrodniczego oraz rozwój naturalnego ekosystemu może być zarówno pozytywny, jak i negatywny.

Pozytywne aspekty:

- Edukacja ekologiczna - szlaki turystyczne mogą zwiększać świadomość ekologiczną wśród odwiedzających, co sprzyja ochronie środowiska.
- Ochrona terenów naturalnych - kontrolowana ingerencja w środowisko przyrodnicze, badanie i utrzymanie i bioróżnorodności wpływają na zachowanie unikalnego w skali basenu Morza Śródziemnego krajobrazu.

Negatywne aspekty:

- Wzmożony ruch turystyczny i chęć dużego zysku mogą prowadzić do wzrostu zanieczyszczenia środowiska, w tym rosnącej ilości odpadów oraz degradacji naturalnych siedlisk.
- Erozja - intensywne użytkowanie szlaków może prowadzić do erozji gleby oraz zniszczenia klifów.

Ważne jest, aby zarządzanie szlakami turystycznymi było prowadzone w sposób zrównoważony, aby minimalizować negatywne skutki dla środowiska i wspierać rozwój naturalnego ekosystemu.

Typy roślinności

W parku możemy zaobserwować kilka głównych typów roślinności:

1. Lasy - w parku występują lasy liściaste (dominują dęby i buki). Lasy te są bogate w różnorodność biologiczną, a ich struktura sprzyja życiu wielu gatunków zwierząt.
2. Makia - jest to roślinność krzewiasta, głównie twardolistna. W parku można spotkać roślinność zielną np. tymianek, różne odmiany oleandrów i wrzośców, a także rośliny jednoroczne takie jak narcyzy i szafirki.
3. Roślinność nadmorska - wzdłuż wybrzeża parku można znaleźć roślinność typową dla terenów nadmorskich, w tym trawy morskie oraz rośliny przystosowane do życia w środowisku solnym.

Wpływ działalności turystycznej na roślinność

Jednym z zadań, które chcieliśmy zrealizować było wyszukiwanie wpływu działalności turystycznej na lokalną roślinność. Zauważyliśmy następujące zmiany:

- Degradacja siedlisk - przemieszczanie się turystów po nienaruszalnych do tej pory obszarach może prowadzić do zniszczenia roślinności, zwłaszcza w miejscach o dużym natężeniu ruchu.
- Inwazja gatunków obcych - wprowadzenie niektórych gatunków roślin przez ludzi np traw może prowadzić do konkurencji z rodzimymi gatunkami, co zmienia charakter ekosystemu.
- Erozja gleby - w miejscach o dużym ruchu turystycznym może dochodzić do erozji, co negatywnie wpływa na strukturę gleby i warunki wzrostu roślin.

Zarządzanie turystyką w tych obszarach jest kluczowe, aby zminimalizować negatywne skutki i chronić naturalne ekosystemy. Rozwiązania turystyczne zaobserwowane w Parku pozwalają nam zrozumieć jak lepiej dbać o środowisko w naszym kraju.

Bibliografia

Malarz R. , Więckowski M.-Oblicza geografii. Klasa 1. Zakres rozszerzony. Nowa Era 2015

Rachwał T. , Kilar Wioletta- Oblicza geografii. Klasa 2. Zakres rozszerzony. Nowa Era 2020

<https://turystyka.wp.pl/wlochy-nad-adriatykiem-powstala-nowa-riwiera-san-bartolo-6662840836647712a>

<https://www.onet.pl/turystyka/onetpodroze/wlochy-nad-adriatykiem-powstala-nowa-riwiera-san-bartolo/z871447,07640b54>

<https://biznes.interia.pl/gospodarka/news-we-wloszech-nad-adriatykiem-powstala-nowa-riwiera-san-bartol,nld,5367469>

Autorzy:
Weronika Pabijańczyk
Wiktoria Kubicka